

[Boligministeren]

handling blev det konstateret, at lovforslagets emne ikke er forligsdækket mellem det radikale venstre, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og socialdemokratiet. Det blev også ved første behandling slået fast, hvad der var de enkelte partiers principielle holdning, herunder at det var regeringspartiets principielle holdning, at boligreguleringsloven burde gælde over hele landet. Men hvad der var vigtigt, var, at det ved første behandling blev konstateret, at der ikke var flertal for det forslag, som er fremsat af hr. Kalnæs, og jeg må igen i dag konstatere, at der er ikke noget flertal for forslaget.

Det, der er kommet frem som noget nyt, er, at kristeligt folkepartis ordfører, hr. Arne Bjerregaard, har spurgt, om der så ikke var mulighed for at forlænge loven i to måneder. Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand, har så spurgt, hvad disse to måneder dog kunne bruges til, om de kunne bruges til en egentlig lovrevision. Dertil vil jeg sige: nej, det kan de ikke. To måneder er for kort tid til at lave ændringer af lejeloven i.

Men der er en saglig begrundelse for, at man efter min mening alvorligt bør overveje disse to måneders forlængelse af loven. Den ene halvdel af denne begrundelse er, at mange kommuner for sent er blevet klar over, at man nu stod over for mulige huslejestigninger og derfor ikke har fået tid til at overveje, om de skulle have huslejenævn eller ikke. De steder, hvor man har fået overvejelserne i gang, har man måttet konstatere, at det tager tid at få etableret huslejenævn; således har man bl. a. i Viborg, hvor man har besluttet sig til at etablere huslejenævn, udtalt, at det først kunne gøres fra den 1. maj 1981.

Derfor kunne der være en saglig begrundelse for at forlænge loven til den 1. maj 1981, sådan at man fik tid til at overveje i kommunerne, om man ville have disse huslejenævne eller ikke, og sådan at man i Viborg, hvor man har vedtaget et huslejenævn fra 1. maj 1981, ikke får en mellemperiode.

Herefter er spørgsmålet, om der skal vedtages en lex Viborg eller ikke. Jeg synes, det absolut er en overvejelse værd, men vil gøre opmærksom på, at der er nogle tekniske problemer forbundet med en sådan lex Viborg. Det ene er, at vi absolut bliver nødt til i loven at skrive, at denne lov skal gælde fra den 1. marts 1981. Der er altså en række tekniske problemer i forbindelse med Lovtiden-

de osv., men det skal stå direkte i loven, at denne lov skal gælde fra den 1. marts 1981, og der skal stå, at den skal gælde til og med den 1. maj. Men jeg synes som sagt, at man burde overveje det i udvalget.

Sluttelig vil jeg sige til hr. Askjær Jørgensen, at denne sag faktisk ikke rigtig er et kabinetsspørgsmål. Regeringen vil ikke gå, selv om oppositionen skulle forkaste et lovforslag herom.

Dræbye (RV):

Jeg skal bare lige knytte en enkelt bemærkning til hr. Kalnæs, som forlangte svar på en række spørgsmål. Jeg har henholdt mig til normal praksis i folketinget ved kun at kommentere det, der var nyt som følge af udvalgsarbejdet, og vil ved tredje behandling selvfølgelig besvare diskussionen om indholdet af lovforslaget. Men jeg skal henlede hr. Kalnæs' opmærksomhed på, hvad jeg sagde i december 1979, da lovforslaget om huslejestop var til behandling. Da argumenterede jeg for, at der ikke i det materiale, der dengang forelå fra boligministeriet, var nogen argumentation for et huslejestop, men at den eneste begrundelse, man kunne finde for at gå ind for et huslejestop på daværende tidspunkt, var den samlede pakke af lovforslag, som regeringen havde lagt frem. Det kan hr. Kalnæs finde i folketingets forhandlinger. Dermed har jeg også svaret, at der ikke er tale om noget principielt ændret standpunkt fra os. Der er tale om, at vi følger det standpunkt op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Arentoft):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var: